

قَالَ لِلْمَلَأِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ (34) يُرِيدُ أَنْ
 يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ (35)
 قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ
 (36) يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ (37) فَجَمَعَ
 السَّحَرَةَ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ (38) وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ
 أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ (39) لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا
 هُمُ الْغَالِبِينَ (40) فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَ
 إِنْ لَنَا لَأَجْرٌ إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ (41) قَالَ نَعَمْ وَ
 إِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ (42) قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا
 مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ (43) فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَ
 قَالُوا بَعِزَّةَ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ (44) فَأَلْقَى
 مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ (45)

فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ (46) قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ

الْعَالَمِينَ (47) رَبِّ مُوسَى وَ هَارُونَ (48) قَالَ

أَمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي

عَلَّمَكُمُ السَّحَرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَا تَقْطَعَنَّ أَيْدِيكُمْ وَ

أَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَ لَا تُصَلِّبْنَكُمْ أَجْمَعِينَ (49)

قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ (50) إِنَّا نَطْمَعُ

أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ

(51)

(Pharaoh) said to the Chiefs around him: "This is indeed a sorcerer well-versed: "His plan is to get you out of your land by his sorcery; then what is it ye counsel?" They said: "Keep him and his brother in suspense (for a while), and dispatch to the cities heralds to collect- "And bring up to thee all (our) sorcerers well-versed." So the sorcerers were got together for the appointment of a day well-known, and the people were told: "Are ye (now) assembled?- "That we may follow the sorcerers (in religion) if they win?" So, when the sorcerers arrived, they

~~~~~

said to Pharaoh: "Of course - shall we have a (suitable) reward if we win? He said: "Yea, (and more),- for ye shall in that case be (raised to posts) nearest (to my person)." Moses said to them: "Throw ye - that which ye are about to throw!" So they threw their ropes and their rods, and said: "By the might of Pharaoh, it is we who will certainly win!" Then Moses threw his rod, when, behold, it straightway swallows up all the falsehoods which they fake! Then did the sorcerers fall down, prostrate in adoration, saying: "We believe in the lord of the worlds, "The lord of Moses and Aaron." Said (Pharaoh): "Believe ye in Him before I give you permission? Surely he is your leader, who has taught you sorcery! But soon shall ye know! Be sure I will cut off your hands and your feet on opposite sides, and I will cause you all to die on the cross!" They said: "No matter! For us, we shall but return to our lord! "Only, our desire is that our lord will forgive us our faults, that we may become foremost among the believers!"

فرعون اپنے گرد و پیش کے سرداروں سے بولا "یہ شخص یقیناً ایک ماہر جادو گر

ہے۔ چاہتا ہے کہ اپنے جادو کے زور سے تم کو تمہارے ملک سے نکال دے۔

اب بتاؤ تم کیا حکم دیتے ہو؟" انہوں نے کہا "اسے اور اس کے بھائی کو روک لیجیے

اور شہروں میں ہر کارے بھیج دیجیے کہ ہر سیانے جادو گر کو آپ کے پاس لے

آئیں۔ چنانچہ ایک روز مقرر وقت پر جادو گر اکٹھے کر لیے گئے اور لوگوں سے کہا

گیا "تم اجتماع میں چلو گے؟ شاید کہ ہم جادو گروں کے دین ہی پر رہ جائیں اگر وہ

غالب رہے۔" جب جادو گر میدان میں آئے تو انہوں نے فرعون سے کہا

"ہمیں انعام تو ملے گا اگر ہم غالب رہے؟" اس نے کہا "ہاں، اور تم تو اس وقت

مقربین میں شامل ہو جاؤ گے۔" موسیٰؑ نے کہا "پھینکو جو تمہیں پھینکنا ہے۔"

انہوں نے فوراً اپنی رسیاں اور لاٹھیاں پھینک دیں اور بولے "فرعون کے اقبال

سے ہم ہی غالب رہیں گے۔" پھر موسیٰؑ نے اپنا عصا پھینکا تو یکایک وہ ان کے

جھوٹے کرشموں کو ہڑپ کرتا چلا جا رہا تھا۔ اس پر سارے جادو گر بے اختیار

سجدے میں گر پڑے اور بول اٹھے کہ "مان گئے ہم رب العالمین کو۔ موسیٰؑ اور

ہارونؑ کے رب کو۔" فرعون نے کہا "تم موسیٰؑ کی بات مان گئے قبل اس کے کہ

میں تمہیں اجازت دیتا! ضرور یہ تمہارا بڑا ہے جس نے تمہیں جادو سکھایا ہے۔

اچھا، ابھی تمہیں معلوم ہوا جاتا ہے، میں تمہارے ہاتھ پاؤں مخالف سمتوں میں

کٹواؤں گا اور تم سب کو سولی چڑھا دوں گا۔" انہوں نے جواب دیا "کچھ پرواہ

نہیں، ہم اپنے رب کے حضور پہنچ جائیں گے۔ اور ہمیں توقع ہے کہ ہمارا رب

ہمارے گناہ معاف کر دے گا۔ کیونکہ سب سے پہلے ہم ایمان لائے ہیں۔"

फ़िरऔन अपने गिर्दो-पेश के सरदारों से बोला, “यह शख्स यकीनन एक माहिर जादूगर है। चाहता है कि अपने जादू के ज़ोर से तुमको तुम्हारे मुल्क से निकाल दे। अब बताओ तुम क्या हुक्म देते हो?” उन्होंने कहा, “इसे और इसके भाई को रोक लीजिए और शहरों में हरकारे भेज दीजिए कि हर सयाने जादूगर को आपके पास ले आएँ।” चुनाँचे एक रोज़ मुक़रर वक़्त पर जादूगर इकट्ठे कर लिए गए और लोगों से कहा गया, “तुम इतजिमा में चलोगे? शायद कि हम जादूगरों के दीन ही पर रह जाएँ और वह ग़ालिब रहे।” जब जादूगर मैदान में आए तो उन्होंने फ़िरऔन से कहा, “हमें इनाम तो मिलेगा अगर हम ग़ालिब रहे?” उसने कहा, “हाँ, और तुम तो उस वक़्त मुक़ररबीन में शामिल हो जाओगे।” मूसा ने कहा, “फेंको जो तुम्हें फेंकना है।” उन्होंने फ़ौरन अपनी रस्सियाँ और लाठियाँ फेंक दीं और बोले, “फ़िरऔन के इक़बाल से हम ही ग़ालिब रहेंगे।” फिर मूसा ने अपना असा फेंका तो यकायक वह उमके झूटे करिश्मों को हड़प करता चला जा रहा था। इसपर सारे जादूगर बेइखतियार सजदे में गिर पड़े और बोल उठे कि “मान गए हम रब्बुल-आलमीन को—मूसा और हारून के रब को।” फ़िरऔन ने कहा, “तुम मूसा की बात मान गए क़ब्ल इसके कि मैं तुम्हें इजाज़त देता! ज़रूर यह तुम्हारा बड़ा है जिसने तुम्हें जादू सिखाया है। अच्छा, अभी तुम्हें मालूम हुआ जाता है, मैं तुम्हारे हाथ-पाँव मुखालिफ़ सम्तों

~~~~~

से कटवाऊंगा और तुम सबको सूली चढ़ा दूँगा ।” उन्होंने जवाब दिया, “कुछ परवा नहीं, हम अपने रब के हुज़ूर पहुँच जाएँगे । और हमें तवक्को है कि हमारा रब हमारे गुनाह माफ़ कर देगा, क्योंकि सबसे पहले हम ईमान लाए हैं ।”